

Tertúlia de lectura fàcil

Oi, Eloi?, de Miquel DescLOT

Editorial La Galera. Col·lecció “El corsari”

Nivell elemental

24 de març i 21 d'abril,
a les 7 del vespre

Biblioteca Pública Pompeu Fabra

CNL del Maresme

Títol: *Oi, Eloi*

Autor: MIQUEL DESCLOT

L'obra i l'autor:

Miquel Creus i Muñoz, conegut literàriament amb el pseudònim de **Miquel Desclot**, va néixer a Barcelona, al barri del Clot, el 20 de març de 1952. Com ell mateix es defineix, és un home que creu en la paraula com a fonament de l'ésser humà, justament en una època en què la paraula és objecte d'un menyspreu de dimensions històriques.

La seva infantesa transcorre al barri, estudia a l'escola de monges i, després, a l'Acadèmia Sibiuda, dirigida pel mestre Josep Roch. D'aquells primers anys recorda amb especial tendresa la riquesa del llenguatge de l'àvia Maria, una valenciana de la vall d'Albaida que no sabia ni llegir ni escriure, però que li va despertar l'interès per la literatura oral.

Dels 9 als 14 anys rep una bona preparació científica i tècnica a l'escola Sant Pere Claver, una filial de l'institut Ausiàs March, regida pels jesuïtes. Desclot declara que llavors volia ser químic i a casa seva feia invents, betums, netejaportes... Com pertocava a un noi del seu barri, en acabar l'ensenyament primari cursa el batxillerat laboral, on troba mestres com Ignasi Riera, que l'introdueix en els poetes clàssics catalans amb la recitació de poemes de Joan Maragall, Jacint Verdaguer i Josep M. de Sagarra. Aconsellat pels seus professors, Desclot fa el batxillerat superior a l'escola dels jesuïtes del carrer de Casp. Reconeix que trobar-se amb nois d'altres barris, descobrir una altra realitat social, va ser un xoc viu. Fora d'hores, a la mateixa escola, estudia llengua catalana i literatura amb professors com Alfred Badia, que l'inicien en la lectura de l'obra d'Espriu i de *L'Odisea*, en la traducció de Carles Riba, entre altres coses.

Als 16 anys, mogut per certes tendències de la nova cançó, comença a escriure poesies. El 1969 emprèn la llicenciatura de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona. És en aquest context, influït per les classes clandestines impartides per Miquel Coll i Alentorn, que decideix emprar el pseudònim que marcarà la seva producció literària: "El meu nom? En Bernat Desclot es deia Escrivà. Era del mas "Es Clot" del Rosselló... Jo sóc del Clot, vet aquí d'on va sortir això de Desclot [...] Com que el nostre segle ha portat la literatura, la música i la pintura en una mena de cul de sac, jo vaig pensar que fóra bo partir de zero." (*El Correo Catalán*, 23 de setembre de 1978).

Als inicis de la seva carrera, en l'última etapa franquista, estudia a la facultat als matins i a les tardes fa classes de català a l'escola Sant Pere Claver del seu barri. Col·labora també en diferents projectes com el de l'Escola d'Estiu de Rosa Sensat. Als 18 anys

decideix presentar un recull de poesies esparses al premi Amadeu Oller, que guanya inesperadament. Aquest fet suposa l'inici de la seva dedicació progressiva a la literatura, tot i la consciència de la seva gratuïtat:

"L'art, a diferència de la ciència, és essencialment inútil, i per pintar, escriure o compondre música t'ha de moure una espècie de fe." (*Serra d'Or*, núm. 431)

Des del 1975 fins al 1992 és professor del Departament de Filologia Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb un parèntesi de dos anys a la Universitat de Durham, Anglaterra (1980-1982). La transformació constant del barri on va néixer i el fet de treballar al Vallès fan que el 1977 decideixi traslladar-se a viure a Castellar del Vallès, en un ambient més relaxat i proper a la natura.

La seva obra està també lligada a l'estètica visual. Il·lustradors com Fina Rifà, Pep Montserrat, Carme Solé i Lluïsa Jover, entre d'altres, han acompanyat les seves paraules adreçades als infants. Alhora, l'interès que ha tingut des de jove per la música fa que s'engresqui a col·laborar en projectes musicals com els muntatges de la *Història del Soldat de Stravinsky*, o *Pierrot lunaire*, de Schönberg, per al Teatre Lliure, amb Josep Pons, o en les adaptacions d'òperes com *El barber de Sevilla*, de Rossini, amb el Tricicle; o en obres per fer cantar els infants, com *Un concert desconcertant* (1987), amb música d'Antoni Ros Marbà, *Transatlàntida* (2002), amb música de Baltasar Bibiloni, o *El gran alquimista* (2006), amb música de Bernat Vivancos.

Ha rebut diversos premis literaris, tant de poesia com de prosa. Podem citar, entre els de poesia, l'Amadeu Oller (1971) per *Ira és trista passió*, el Pere Quart d'humor i sàtira (1988), per *Auques i espantalls*, el Premi de la Crítica Serra d'Or (1992) de poesia infantil per *Bestiolari de la Clara*, i el Premio Nacional de Literatura Infantil (2002), per *Més música, mestre!* Entre els concedits a la seva producció en prosa hi ha el Lola Anglada (1985) per *Set que no dormen a la palla*, el Premi Crítica Serra d'Or de memòries (1993) pel *Llibre de Durham*, i el Ciutat d'Olot (1997), per *De llavis del Gran Bruixot*.

La seva tasca com a traductor també ha estat reconeguda amb el Premi Josep M. de Sagarra de traducció teatral (1985) per la versió de *Les mamelles de Tirèsies*, de Guillaume Apollinaire, el Premi de la Generalitat a la millor traducció poètica (1988) per la versió de *Llibres profètics de Lambeth-I*, de William Blake, el Premio Nacional de Traducción de Literatura Infantil (1988) per la versió de *Versos perversos*, de Roald Dahl, i el Premi de la Crítica Serra d'Or de traducció (2000), per les versions de poesia de Dante, Petrarca i Michelangelo.

Vinga, anem-ho tots dos,
I no massa de pressa!

Llegeix aquests jocs de paraules i embarbussaments. Primer busca les paraules que no coneguis. Quan te l'hagis ben llegit, llegeix-lo en veu alta i clara!

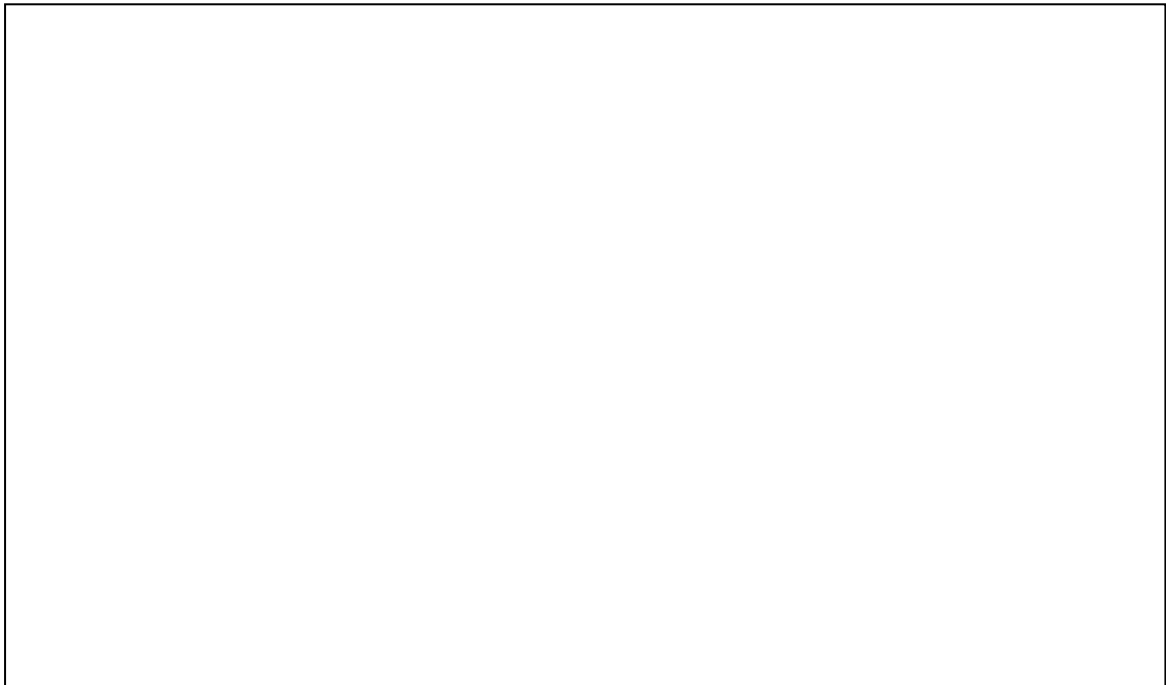
Gent poca-solta

Vic, Perafita, Sabadell, Santa Fe, Montagut, Monistrol i Vilatenim... Sabries escriure un quintet (5 versos —10 síl·labes, 10 síl·labes, 8 síl·labes, 8 síl·labes i 10 síl·labes), que comenci així:

Vet aquí un homenic de Mataró...

Endevina qui et pentina

Ets una persona enginyosa? Pensa't una endevinalla sobre un objecte quotidià.

Escudella barrejada

Prepara't una poesia d'aquest capítol per llegir als teus companys. Imagina't que ets dalt d'un escenari i que talment fas de rapsode.

Set cançons de follet de ciutat

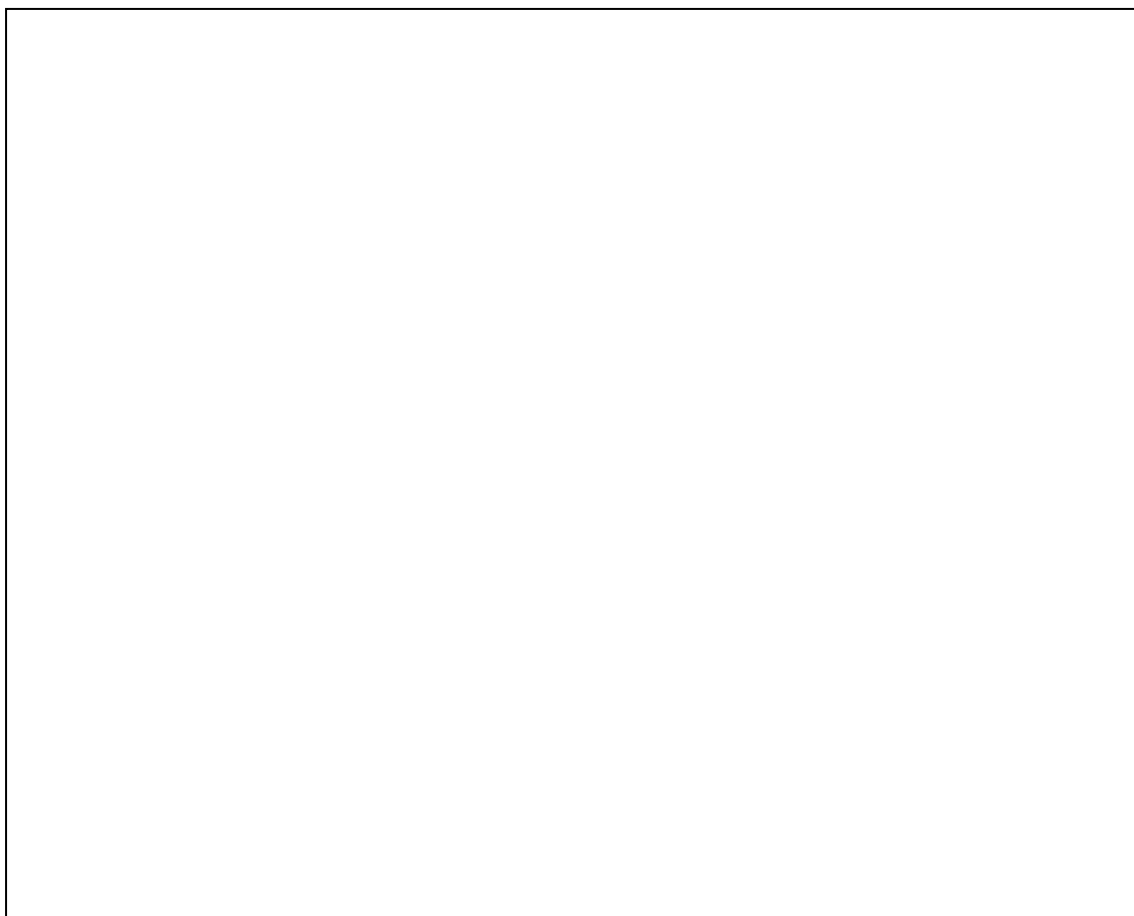
Quin follet podríem tenir a Mataró... se te n'acut algun?

Macedònia de fruita

En aquest capítol o recull, com el seu nom indica, és una barreja de poemes sobre diversos temes, un recull eclèctic.

Paperera de Sherlock Holmes

A veure si ets capaç de pensar una endevinalla que ni algú tan agut com Sherlock Holmes podria endevinar!

Savis de tres en tres

Savis? Segur que eren savis? Troba'n tres més.

Berenant amb amics de fora

La sabata perduda

Fixa't en les rimes:

... *saló* rima amb *menjador*, perquè la *r* no es pronuncia.

... *cirerers* rima amb *és*, perquè la *r* de *cirerers* tampoc no es pronuncia.

... *encès* rima amb *res*, totes dues es pronuncien amb *e oberta*.

Busca les rimes als altre poemes.

...

...

...

...

...

...

...

Escriu en aquest espai les paraules noves que hagis après llegint els poemes de Miquel Desclot.